

6. Druga?na hrana

Italijanski pisatelj in novinar Vittorio Messori, ki je imel tudi pogovor z Božjim služabnikom papežem Janezom Pavlom II., je napisal več knjig. Posebej se je ukvarjal z versko tematiko, saj je globoko veren mož. V eni izmed svojih knjig piše tudi o evharistiji. Iz njegovega pisanja odsevata globoka vernost in tudi izvirnost. Takole pravi:

»Obi?ajna hrana, ki jo uživamo vsak dan, se v ?lovekovem telesu pou?iva in jo telo porabi za svoje delovanje. To, kar zaužijemo, telo predela in razgradi, a tisto, kar potrebuje za življenje, posrka in se spremeni v energijo. Vse, kar pa za ?lovekovo telo ni potrebno, se izlo?i. Evharistija pa je popolnoma druga?na hrana. Ko jo ?lovek zaužije, se za?ne druga?en proces. Evharistija pou?iva to, kar je ?loveškega in spreminja v Božje. Evharistija ?loveka spreminja in ga dela zmeraj bolj Bogu podobnega ter ga napolnjuje z Bogom. V ?loveku deluje kot energija, ki mu pomaga, da slabosti in napake ?edalje bolj izkoreninja in krepi rast dobrega v njem.«

Spoznanje tega pisatelja tudi nam pomaga razumeti skrivnost evharistije. Zato je popolnoma pravilno, da evharistijo razumemo kot hrano za ?lovekovo dušo. ?lovek bi sam od sebe ne mogel narediti veliko dobrega, posebej nobenega koraka na poti svetosti, ?e ne bi užival posebne hrane za dušo. Potrebno je, da pogosto pristopamo k svetemu obhajilu in prejemo mo?, da bi se dobro v nas hitreje razvijalo ter da bi laže opuš?ali slabe navade in obvladujemo svoja nagnjenja.

Evharistija ni nagrada za zveste in svete duše, ampak potreba vsake duše, ki gre po poti svetosti. Ne smemo pristopati k obhajilu kar iz navade, ne da bi se zavedali, da je to sre?anje z Bogom. V trenutku prejema svetega obhajila povabimo in prejmemo samega Boga v svoje srce. On postane spremljevalec v našem življenju. Vabi nas k dobrim delom in nam daje mo?, da bi laže nesebi?no služili bližnjemu. Bog deluje v srcu kot neka mo?, ki nas kli?e k odlo?anju za dobro in ki nam daje veselje za ljubezen ter nas opominja, da se ne bi odlo?ali za slabo. Jezus ostaja po Svetem Duhu skriti gost v ?lovekovem srcu, dokler ga ?lovek sam z grehom ne izžene iz njega. Ko nosimo Boga v svojem srcu, nam on ne jemlje naše svobode, popolnoma jo spoštuje in lahko delamo, kar ho?emo. On nas samo tiho nagovarja in kli?e k dobremu. Pomaga nam prodirati v skrivnost Božje ljubezni, predvsem pa nas neizmerno ljubi. Ko nosimo Jezusa v svojem srcu, lahko za?utimo, kako zelo smo ljubljeni. To spoznanje ?loveka dviguje, da se še bolj odpira Bogu in pusti, da ga on usmerja na pot dobrega. Vsako dobro dejanje ?loveka opogumi za še večje korake na poti kreposti. Napredovanje v dobrem lahko ?loveka privede do zavesti, kako zelo nas Bog ljubi. To spoznanje ?loveka vedno bolj navdušuje za ljubezen in ga spreminja. Pod Božjim vplivom ?lovek postaja vedno bolj Božji. To pomeni, da je Bog vedno bolj upodobljen v ?loveku. Božja podoba postane zmeraj bolj vidna v ?loveku in iz njega izžareva.

Prejem evharistije mora zato biti dejanje ljubezni in zavestno sre?anje z Bogom. Od malomarno prejetega svetega obhajila ?lovek nima tistih sadov, ki jih Bog želi ?loveku podariti. Potrebno je vsak dan znova re?i »da« Božji volji. Bog ?loveka nikoli ne bo na silo naredil dobrega. Prejem svetega obhajila nas torej kli?e k sodelovanju z Bogom. ?lovek mora Bogu odpreti svoje srce in se mu pustiti, da ga spreminja. Bog deluje v ?loveku, ?e ga ta povabi in prosi, da se v njem upodobi.